

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς Ὁρθοδοξίας

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021, ΕΤΟΣ 71^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1021 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Ἡ Ζωοδόχος Πηγή
(I. Εἰκόνα Μονῆς Παναγίας Κοσμοσώτειρας Κρυονερίου Ἀττικῆς).

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ 2021

«Αναστάσεως ἡμέρα· λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα Κυρίου Πάσχα·
ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν· ἐπινίκιον ἄδοντας»
(Εἰρημός, Ωδὴ α' Αναστασίμου Κανόνος)

Αγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί· τέκνα ἐν Κυρίῳ Αναστάντι·

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ Ὑμνωδῶν τῆς Ἐκκλησίας, προσκαλεῖ ὅλους τοὺς πιστοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς κατὰ τὴν λαμπροφόρο Ανάσταση τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, σὲ ἀνάταση καὶ ἔξαρση λαμπρότητος ψυχῆς τε καὶ σώματος. Διότι ὁ Αναστημένος Κύριός μας «συνήγειρεν ἡμᾶς» ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ζοφερᾶς ἀμαρτίας· καὶ μᾶς ζωοποίησε ἀπὸ τὴν νεκρότητα τῶν παραπτωμάτων μας· καὶ μᾶς διεπέρασε ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν ζωὴ, ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, ἀπὸ τὴν σκλαβιὰ στὴν ἐλευθερία, ἀπὸ τὴν ἐχθρότητα στὴν συμφιλίωση, ἀπὸ τὴν γῆ στὸν Οὐρανό!

Αὕτη εἶναι πράγματι ἀνεκδιήγητη δωρεὰ καὶ ἀνεκλάλητη χάρις· αὐτὸ εἶναι ὑπερβάλλον μέγεθος ἀγαπήσεως θείας καὶ μοναδικῆς.

Ὁ Ἀναστάς Σωτῆρας μας εἶχε προεῖπει σαφῶς: «Τοῦτο δε ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτῶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰωάν. στ' 39). Ὁ Θεὸς Πατὴρ δίδει τὴν μεγίστη δωρεὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Υἱό Του τὸν Μονογενῆ σὲ ὅσους ἔχουν καλὴ προαίρεση καὶ ἀγαθὴ διάθεση. Ὅστε νὰ τύχουν μὲ τὴν πνοὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ζωοποιήσεως πνευματικῆς ἀπὸ τὸν Υἱὸ καὶ Λόγο στὴν ζωὴ αὐτῆ, ὅπως καὶ λαμπρᾶς ἀναστάσεως στὴν ἄλλη ζωὴ, τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰώνια.

Στὴν γενικὴ Ανάσταση, ὅλοι οἱ πάντες θὰ ἀναστηθοῦν· ὅμως οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀφώτιστοι, οἱ ἀμετανόητοι, θὰ μείνουν κάτω ὡς κατάκριτοι. Ἐνῶ οἱ δίκαιοι, αὐτοὶ ποὺ κράτησαν τὴν Πίστη ἕως θανάτου καὶ ποὺ δὲν δελεάσθηκαν ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ ἀπάτη τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν παθῶν, αὐτοὶ ποὺ ἀντιτάχθηκαν στὶς παγίδες τοῦ διαβόλου καὶ στὶς ἀπειλές τῶν ὀργάνων τοῦ ἀντιχρίστου, ὅπως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, θὰ ἀνυψωθοῦν καὶ θὰ ἀρπαγοῦν/ἀναληφθοῦν «ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα» (Α'

Θεσ. δ' 17). Αὐτοὶ μόνον **ἐξανασταίνονται** «εἰς ζωὴν αἰώνιον», «ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων», «ἐνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων καὶ βοώντων ἀπαύστως, Κύριε δόξα Σοι!»!

Αγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές
ἐν Κυρίῳ Ἐγερθέντι·

Πανηγυρίζουμε τὴν λαμπρότητα τῆς Ζωῆς, τὴν νίκη κατὰ τοῦ θανάτου, κάτω ἀπὸ συνθήκες δύσκολες καὶ πρωτοφανεῖς. Ὁ βιολογικὸς θάνατος φαίνεται νὰ ἀπειλεῖ τοὺς πάντες, χωρὶς ἐξαίρεση, καὶ οἱ διάφοροι κατὰ κόσμον «εἰδικοί καὶ σοφοί» χρησιμοποιοῦν αὐτὴ τὴν ἄμεση ἀπειλή γιὰ νὰ ἐνσπείρουν φόβο καὶ ἀπόγνωση, ὅπως καὶ κυρίως νὰ ἐφαρμόσουν ἑτοιμες ὑποτιθέμενες καὶ ἐλπιζόμενες σωτήριες λύσεις, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου ἐπιδημιῶν καὶ ἀσθενειῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμον, μὲ σκοπὸ τὴν ὅποια μικρὴ παράταση τῆς ἐπίγειας ζωῆς.

Χωρὶς νὰ λησμονοῦμε τὴν ἔλλογη φροντίδα καὶ γιὰ τὴν παροῦσα ζωὴ, ἐμεῖς οἱ πιστοὶ τῆς Ἀναστάσεως δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀπολυτοποιοῦμε· ἡ **παροῦσα ζωὴ εἶναι δοκιμαστήριο γιὰ τὸ ἂν ἀξίζουμε νὰ ζήσουμε στὴν αἰωνιότητα μαζί με τὸν Θεὸ ἢ χωριστὰ ἀπὸ Αὐτόν**. Ὁ βιολογικὸς θάνατος οὕτως ἢ ἄλλως μᾶς πολιορκεῖ συνεχῶς ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς γεννήσεώς μας καὶ ἀναμένεται ἀνὰ πᾶσα στιγμή νὰ μᾶς κάνει αἰφνιδιασμό «ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί» (Α' Θεσ. ε' 2). Ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει κατὰ θεῖαν Οἰκονομίαν γιὰ τὸν σωφρονισμό καὶ τὴν παιδαγωγία μας, ὥστε νὰ συσταλοῦμε ἀπὸ τὴν προτίμηση τῶν ὀλεθρίων παθῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν πραγματικὸ μολυσμὸ τῆς ζωῆς μας, καὶ νὰ στραφοῦμε ὅσο εἶναι καιρὸς, ἐν μετανοίᾳ, στὸ ἄπειρον Ἐλεος τοῦ θεοῦ Λυτρωτοῦ μας.

Μὴ λησμονοῦμε ποτὲ ὅτι ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ δὲν ἀφορᾷ μόνον στὰ τῆς παρούσης ζωῆς, τὰ ὅποια ὄντως διέπει καὶ περικλείει·

ἀλλὰ κυρίως ἀποσκοπεῖ νὰ φθάσουμε στὰ ἐπέκεινα, στὰ ἔσχατα, σὲ ἐκεῖνα στὰ ὁποῖα κατευθυνόμαστε γοργὰ καὶ ἀναπόδραστα. Δὲν ἔχει πρῶτιστη σημασία πῶς καὶ πότε θὰ φύγουμε ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμο, ἀλλὰ ἂν εἴμαστε ἕτοιμοι γιὰ τὴν θεία ὄραση καὶ συνάντηση, γιὰ τὴν δίκαιη κρίση καὶ ἀνταπόδοση.

Ἄς γινόμαστε λοιπὸν ἕτοιμοι, ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν ἀποστασία καὶ τὴν ἁμαρτία, ὥστε νὰ βαδίζουμε στὴν ζωὴ μὲ φρόνηση καὶ ἀνδρεία, ὡς «**ἀφόβητοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν**» (Ἅγιος Θεόδωρος

Στουδίτης) καὶ κατὰ ἀέραν. Ἄς ἔχουμε ἔνοικο τὸν Ἀναστάντα Ἰησοῦ Χριστοῦ μας, γιὰ νὰ ἀναφωνοῦμε μὲ θάρρος καὶ βεβαιότητα σὲ κάθε δυσάρεστο συμβάν τῆς παρούσης ζωῆς: «**Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι Σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ**» (Ψαλμ. κβ' 4)· «**οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθέμενων μοι**» (Ψαλμ. γ' 7)· «**οὐ φοβηθήσομαι ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν**» (Ψαλμ. με' 3)!

Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
 † Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ
 † Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
 † Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
 † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
 † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
 † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ
 † Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
 † Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἀνάσταση καὶ Κρίση

Ἐκεῖνος ποὺ δὲν περιμένει ν' ἀναστηθεῖ, οὔτε ν' ἀποδώσει λογαριασμὸ γιὰ τὶς πράξεις του ποὺ ἔκανε ἐδῶ, ἀλλὰ νομίζοντας ὅτι τὰ δικά μας σταματοῦν στὴν παροῦσα ζωὴ κι ὅτι δὲν ὑπάρχει παραπέρα τίποτε περισσότερο, οὔτε γιὰ τὴν ἀρετὴ θὰ φροντίσει. Γιατὶ πῶς νὰ φροντίσει, ἀφοῦ δὲν περιμένει καμμιά ἀνταμοιβὴ γιὰ τοὺς κόπους του; Οὔτε ἀπ' τὴν κακία θ' ἀπέχει, ἀφοῦ δὲν περιμένει νὰ τιμωρηθεῖ καθόλου γιὰ τὶς κακές του πράξεις, ἀλλὰ, ἀφοῦ παραδῶσει τὸν ἑαυτό του στὶς παράλογες ἐπιθυμίες, θ' ἀκολουθήσει κάθε εἶδος πονηρίας.

Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ ἔχει πιστέψει στὴ μέλλουσα κρίση, κι ἔχει ἐνώπιόν του τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο δικαστήριον καὶ τὶς ἀναπότρεπτες τιμωρίες καὶ τὴν ἀδέκαστη κρίση, μὲ κάθε τρόπο θὰ προσπαθήσει ν' ἀσκήσει τὴ σωφροσύνη καὶ τὴν ἐπιείκεια καὶ κάθε ἀρετὴ, ἀποφεύγοντας τὴν ἀκολασία καὶ τὴν αὐθάδεια καὶ κάθε ἄλλη πονηρία. Ἐπίσης θὰ μπορέσει αὐτὸς μὲ πολλὴ ἄμεση ν' ἀποστομώσει στὴ συνέχεια ἐκείνους ποὺ κατηγοροῦν τὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

(Ι. Χρυσόστομος, ἀπὸ τὴν Ὁμιλία του «Περὶ τοῖς τῶν νεκρῶν Ἀναστάσεως»)

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 9ης/22ας Μαρτίου 2021

Τὴν Δευτέραν, 09/22-03-2021, συνήλθεν εἰς ἑβδόμην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἑτέρων ἑνδεκα Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μέσῳ τηλεδιασκέψεως, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐνημερώθη περὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ἐξελίξεων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ συνεζήτησεν ἐποικοδομητικῶς ἐπ' αὐτῶν.

2. Ἐνέκρινε κατόπιν ἐκτενοῦς συζητήσεως τὴν ἔκδοσιν Ἀνακοινώσεως σχετικῆς πρὸς τὴν ἐπίκαιρον προβληματολογίαν ἐπὶ θεμάτων τῆς ἐπιδημίας.

3. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσυχολήθη καὶ με' ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 7ης/20ῆς Ἀπριλίου 2021

Τὴν Τρίτην, 07/20-04-2021, συνήλθεν εἰς ὀγδόμην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἑτέρων δώδεκα Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μέσῳ τηλεδιασκέψεως, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Συνεζητήθη αἴτησις προσχωρήσεως φερομένου πινος ὡς Κληρικοῦ ἐκ παρασυναγωγῆς. Ἀπεφασίσθη ἡ πιθανὴ ἀποδοχὴ τούτου εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

2. Ἐγένετο ἐκτίμησις τῆς τρεχούσης καταστάσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ συνεζητήθη ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα.

Περὶ τούτου θέλει ἐκδοθῆ εἰδικὴ Ἐγκύκλιος.

3. Συνεζητήθη ἡ παροῦσα κατάστασις ἐν Σερβίᾳ καὶ ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἀναγνωρίζει ὡς μόνην νόμιμον καὶ κανονικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν δρῶσαν εἰς τὰ ἐδάφη τῆς πρώην Γιουγκοσλαβίας μόνον τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱερὰν Μητρόπολιν ΓΟΧ Σερβίας καὶ τοὺς Κληρικοὺς αὐτῆς.

4. Ἐνημερώθη τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν σῶμα περὶ τῶν τρεχόντων νομικῶν ζητημάτων.

5. Συνεζητήθησαν ζητήματα βιοηθικῆς φύσεως διὰ τὰ ὁποῖα χρειάζονται περισσότεραι ἔγκυροι πληροφορίαὶ πρὶν τὴν διαμόρφωσιν τελικῆς ἀποφάσεως.

6. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσυχολήθη καὶ με' ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Κακὸ εἶναι τὸ νὰ κάνει κανεὶς τὸ κακὸ

Πρέπει νὰ θρηνοῦμε σὲ κάθε περίπτωση ὄχι ἐκεῖνον ποὺ κακοποιεῖται, ἀλλ' ἐκεῖνον ποὺ κακοποιεῖ. Γιατὶ αὐτὸ εἶναι χειρότερο ἀπὸ ἐκεῖνο, ἢ καλύτερα ἐκεῖνο δὲν εἶναι κακὸ, τὸ νὰ κακοπαθεῖ δηλαδή, ἀλλὰ κακὸ εἶναι τὸ νὰ κάνει κανεὶς τὸ κακὸ. Γιατὶ τὸ νὰ κακοπαθοῦμε αὐτὸ μᾶς προσφέρει τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἐνῶ τὸ νὰ κάνουμε τὸ κακὸ μᾶς γίνεται αἰτία τῆς γέενας καὶ τῆς κολάσεως.

(I. Χρυσόστομος, ἀπὸ τὴν Ὁμιλίαν Α' «Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα»)

Συνοδική προσευχητική προτροπή

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικο, συμμετέχουσα στὴν ὁδύνη ἀπὸ τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα στὴν ζωὴ τοῦ Ποιμνίου τῆς καὶ γενικὰ ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιδημίας πού μαστίζει τὸν κόσμο, προβαίνει στὴν ἐξῆς προτροπή:

Καλεῖ ὅλο τὸ θεοφιλὲς Αὐτῆς Ποίμνιο, Κληρο καὶ Λαό, σὲ συστράτευση προσευχῆς τὴν Τετάρτη, 25-3/7-4-2021, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου, καὶ ὥρα 19:00', πρὸς ἐκζήτησιν τοῦ θείου Ἐλέους καὶ τῆς ἀνωθεν βοήθειας καὶ παρηγορίας. Οἱ Κληρικοὶ παρακαλοῦνται μετὰ τὸν Μεθέορτο Ἐσπερινὸ τῆς ἡμέρας νὰ τελέσουν Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, οἱ δὲ λαϊκοί, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκονται, νὰ προσπέσουν γονυκλινῶς, ἐν μετανοίᾳ, κατανύξει καὶ κλαυθμῶ στὸν Πανάγαθο Θεό μας, ὥστε νὰ ἐκζητηθεῖ ἡ θεία Χάρις στὸν κάθε ἕναν καὶ σὲ ὅλους μας, πρὸς ἀποτροπὴν τῶν περαιτέρω δεινῶν καὶ ἐξάλειψη τῶν ὑπαρχόντων.

Ἡ ἀληθινὴ καὶ ἐγκάρδια προσευχὴ, κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, ὡς κορυφαί-
οτατο ἀγαθό, συνιστᾷ συνομιλία καὶ ἔνωση μὲ τὸν Θεό, καὶ παρέχει ἰατρεία καὶ γαλήνη ψυχῆς, προφυλάσσει ἀπὸ κάθε ἀσθένεια καὶ διανοίγει τὶς πύλες τῶν ἀρετῶν. Γι' αὐτό, μικροὶ καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροντες, ἀκόμη καὶ τὰ ἀθῶα παιδιά, νὰ προσπέσουμε στὸν Πανοικτίρμονα Κύριο καὶ Θεό μας, γιὰ νὰ γίνῃ ἴλεως καὶ νὰ παύσῃ ἡ δοκιμασία πού διερχόμεθα.

Εἶθε ὁ Φιλάνθρωπος Χριστὸς μας, μὲ τὶς ἱκεσίες τῆς Παναγίας Μητρὸς Αὐτοῦ, νὰ ἐπικαμφθεῖ ἀπὸ τὶς δεήσεις τῶν δούλων Του καὶ νὰ καταπέμψῃ σὲ ὅλους μας, στὴν πατρίδα μας καὶ γενικῶς στὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἱαματικὴ εὐλογία, δωρεὰ καὶ ἀναψυχὴ τῆς ἀνεκφράστου θείας Εὐσπλαγχνίας Του!

*Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἀθῆναι, 21-3/3-4-2021*

Περιφρόνηση τῶν παρόντων

Τίποτε δὲν κάνει κάποιον τόσο νὰ ὀμιλεῖ μὲ παρρησία καὶ δὲν τὸν παρακινεῖ νὰ ἔχει θάρρος σὲ ὅλα τὰ δεινὰ καὶ δὲν τὸν καθιστᾷ ἀδάμαστο καὶ ἰσχυρό, ὅσο τὸ νὰ μὴν κατέχει τίποτε καὶ νὰ μὴν ἔχει καμμιά ἐπιθυμία. Ἐπομένως, ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ ἀποκτήσῃ πολλὴ δύναμη, ἄς ἐπιζητήσῃ τὴν πτωχεία, ἄς περιφρονήσῃ τὴν παροῦσα ζωὴ, ἄς μὴ θεωρεῖ τίποτε τὸν θάνατο.

(Ι. Χρυσόστομος, ἀπὸ τὴν Β' Ὀμιλία τοῦ «Ἀσπάσασθε Πρίσκιλον καὶ Ἀκύλαν»)

Ἐγκύκλιος διὰ τὴν τέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα

Ἀριθ. Πρωτ. 3111

Ἐν Ἀθήναις, 10/23-04-2021

Πρὸς

ἅπαντα τὸν Ἱερὸν Κλήρον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμώτατοι Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες·

Χάρις καὶ εἰρήνη παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν!

Καθὼς ἔφθασεν ἡδη ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς καὶ ἔνεκα τῆς ἐξακολουθοῦσης ἐκρύθμου καταστάσεως ἐκ τῆς πανδημίας τοῦ Κορωνοϊοῦ καὶ τῶν σχετικῶν μέτρων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, δίδομεν εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ Ὑμῶν τὰς γενικὰς κατευθύνσεις περὶ τοῦ πρακτέου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος διεφώνησεν ὡς πρὸς τὴν πρακτικὴν τῆς τελέσεως τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Πάσχα πρὸ τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἀπεστείλαμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐπιστολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρομεν –μεταξὺ τῶν ἄλλων- ὅτι:

«Πληροφορούμεθα σχεδιασμὸν διὰ πρόωρον τέλεσιν τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Πάσχα, πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τοῦ Μεγάλου Σαββάτου πρὸς Κυριακὴν τοῦ Πάσχα. Παρακαλοῦμεν ὅπως λάβητε ὑπ' ὄψιν ὅτι σοβαροὶ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἀφοροῦν τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, ἀπαγορεύουν εἰς ἡμᾶς, τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Πάσχα πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ὡς ἐκ τούτου αἰτούμεθα ὅπως, εἰδικῶς διὰ τὴν νύκτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου πρὸς Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, παραταθῆ ἡ ἐλευθέρα κυκλοφορία τῶν πολιτῶν κατὰ τὰς πρῶτας πρωϊνὰς ὥρας προκειμένου νὰ τελεσθῆ ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα κατὰ τὰς Ἱερὰς ἡμῶν Παραδόσεις».

Τὸ αἶτημα ἡμῶν δὲν ἐγένετο δεκτόν, διότι ἡ Πολιτεία, διὰ λόγους γνωστοὺς εἰς αὐτήν, δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν παράτασιν τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας μέχρι τὰς πρῶτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Ἡμεῖς ὁμως εἶναι ἀδύνατον νὰ τελέσωμεν τὴν Λειτουργίαν

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ Μ. Σάββατον, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Πάσχα τελεσθοῦν ὀρθρου βαθέος τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα (ὅπως ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς γερμανικῆς κατοχῆς): διὸ καὶ περὶ τὰς 5.00' π.μ., ὅτε ἐπιτρέπεται πλέον ἡ κυκλοφορία, θέλει ἐκκινήσῃ ἡ Ἀκολουθία μετὰ τοῦ Κανόνος «Κύματι θαλάσσης...», ἐν συνεχείᾳ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία.

Αἱ ὑπόλοιποι Ἀκολουθίαι τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος θὰ τελεσθοῦν ὡς συνήθως, πλην ὁμως μετὰ τῆς τηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων ὅσον τὸ δυνατόν καλύτερον (ἀποστάσεις, χρῆσιν ἀντισηπτικοῦ εἰς τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους, χρῆσιν μασκῶν κλπ.) καὶ ἐνωρίτερον ὡς πρὸς τὴν ὥραν ἐνάρξεως, ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ προφθάσουν νὰ ἐπιστρέψουν ἐγκαίρως εἰς τὰς οἰκίας των, πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας.

Ἐπισημαίνομεν τὴν προσοχὴν ἐκάστου, ὥστε ἐὰν διαπιστώσῃ εἰς ἑαυτὸν οἰοδήποτε σύμπτωμα μεταδοτικῆς ἀσθενείας, εἴτε Κληρικὸς εἶναι εἴτε λαϊκός, νὰ παραμείνῃ κατ' οἶκον, διότι ὡς ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης: *«ὡς φονεὺς κανονίζεται καὶ ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐν καιρῷ πανώλης ἠξυέρωντας ὅτι εἶναι μεμολυσμένος, ὑπάγει εἰς οἶκους καὶ πολιτείας καὶ μολύνει καὶ τοὺς ἄλλους καὶ γίνεται πολλῶν φόνων αἴτιος»* (ὑποσημ. εἰς τὸν ξς' Ἀποστολικόν).

Ἐπὶ τούτοις, διατελοῦμεν εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν ἐνδυναμώσεως ἀπάντων ἡμῶν, ἵνα διερχόμενοι τὸν πειρασμὸν τῆς παρούσης δοκιμασίας ἴδωμεν καὶ τὴν ἔκβασιν αὐτῆς.

Καλὴν Ἀνάστασιν!

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν Καλλίνικος

Ανακοίνωσις περὶ τῆς χρήσεως ἐμβρυϊκῶν κυτταρικῶν σειρῶν προερχομένων ἀπὸ ἔκτρωση γιὰ «ἐπιστημονικοὺς» λόγους

Διευκρινίζεται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, πρὸς ἀποφυγὴν ὅποιασδήποτε παρερμηνείας ἢ παρανοήσεως, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν πιστεύει πλήρως στὴν ἱερότητα καὶ τὸν σεβασμὸ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς συλλήψεως τοῦ θεοπλάστου ἀνθρώπου ἐντὸς τῆς μήτρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Καταδικάζει δὲ ἀπεριφράστως κάθε προσπάθεια διακοπῆς τῆς κυήσεως ὡς φόνου καὶ δηλώνει τὴν πλήρη ἀντίθεσή της στὸ φοβερὸ ἁμάρτημα τῶν ἀμβλώσεων, ὑπὸ ὅποιεσδήποτε συνθήκες καὶ γιὰ ὅποιονδήποτε λόγο καὶ ἂν ἐπιτελεῖται.

Ἐπίσης, ἐκφράζει τὴν κατηγορηματικὴ ἀντίθεσή της στὴν δημιουργία ἀνθρωπίνων ἐμβρυϊκῶν κυτταρικῶν σειρῶν προερχομένων ἀπὸ ἔκτρωση γιὰ ὅποιονδήποτε σκοπὸ καὶ λόγο, πειραματικὸ ἢ ἄλλο, πρὸς δῆθεν ἐπίτευξη «κοινωφελῶν» καὶ «θεραπευτικῶν»

σκοπῶν. Τοῦτο εἶναι ἀπαράδεκτο, ἀνεπίτρεπτο καὶ ἀνῆθικο σύμφωνα μὲ τὴν πίστη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Ἐπιπλέον, θεωρεῖ ἐπαινετὴ καὶ ἄξια ὑποστηρίξεως κάθε προσπάθεια ἀντικαταστάσεως τῶν κυτταρικῶν αὐτῶν σειρῶν ἀπὸ ἄλλα ἐρευνητικὰ προγράμματα ἀποσυνδεδεμένα ἀπὸ τὶς ἔκτρώσεις, καθὼς καὶ κάθε εἰρηνικὴ καὶ νόμιμη κίνηση γιὰ τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀγεννήτου παιδιοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὐρίσκεται στὴν διαδικασία τῆς ἐξακριβώσεως ἐξ ἐγκύρων πηγῶν σχετικῶς μὲ τὸ ποια σκευάσματα ἰατρικὰ ἢ μὴ σχετίζονται μὲ τὶς κυτταρικὲς αὐτὲς σειρὲς καὶ σὲ ποιοῦ βαθμῷ, προκειμένου νὰ ἐξειδικεύσει τὴν στάση της.

*Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Ἀθῆναι, 21-04/04-5-2021*

Τὸ μόνο φοβερό, ἡ ἁμαρτία

Μὴν ἀπελπιστεῖς, παρακαλῶ. Διότι ἓνα εἶναι τὸ φοβερό, ἓνας ὁ πειρασμός, ἡ ἁμαρτία μόνον. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι μῦθος, εἴτε ἐπιβουλὲς ἀναφέρεις, εἴτε ἀπέχθειες, εἴτε δόλους, εἴτε συκοφαντίες, εἴτε λοιδορίες, εἴτε κατηγορίες, εἴτε δημεύσεις, εἴτε ἐξορίες, εἴτε ξίφη ἀκονισμένα, εἴτε πέλαγος, εἴτε τὸν πόλεμο ὅλης τῆς οἰκουμένης. Ὅποια κι ἂν εἶναι αὐτά, εἶναι πράγματι πρόσκαιρα καὶ φθαρτά. Συμβαίνουν στὸ θνητὸ σῶμα καὶ δὲν παραβλάπτουν τὴν ἄγρυπνη ψυχὴ. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς κι ὁ Παῦλος, θέλοντας νὰ δείξει τὴν εὐτέλεια τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν τοῦ παρόντος βίου, φανέρωσε τὸ πᾶν μὲ μιὰ λέξη: «Τὰ βλεπόμενα εἶναι πρόσκαιρα» (Β' Κορ. 4, 18). Γιατί, λοιπόν, φοβᾶσαι τὰ πρόσκαιρα ποὺ παραρρέουν σὰν ποτάμια ρεύματα; Τέτοιο πράγμα εἶναι τὰ παρόντα, εἴτε καλὰ εἴτε ἄσχημα.

(Ι. Χρυσοστόμου, ἀπὸ τὴν Ὁμιλίαν «Εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῆς Χαναναίας»)

Πατερικές Ἐρωταποκρίσεις Ἀγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου

Ἐρώτηση 71η: Πῶς πρέπει νὰ ἐννοοῦμε τό «Νὰ προσεύχεσθε νὰ μὴ συμβεῖ ἡ φυγὴ σας κατὰ τὸν χειμῶνα ἢ τὸ Σάββατο;» (Ματθ. 24, 20).

Ἀπάντηση:

Πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔκανε κακὸν χειμῶνα ἢ Σάββατο. Γιατὶ εἶναι γραμμένο: «Τὸ καλοκαίρι καὶ τὴν ἀνοιξὴ σὺ τὰ ἐπλασες αὐτά» (Ψαλμ. 73, 17). Σὲ χειμῶνα βέβαια βρισκόμαστε ὅταν μᾶς καταδυναστεύουν τὰ πάθη τῆς σάρκας μας, ἐνῶ σὲ Σάββατο ὅταν περνοῦμε τὴν ζωὴ μας χωρὶς νὰ ἐργαζόμαστε. Γι' αὐτὸ λέγει «Εἶναι μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὅταν θὰ ἔλθει ὁ Κύριος θὰ τὸν βρεῖ ἄγρυπνο» (πρβλ. Λουκ. 12, 37).

Ἐρώτηση 73η: Πῶς ὁ ληστής εἰσῆλθε στὸν Παράδεισο πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση;

Ἀπάντηση:

Αὐτοὶ ποὺ ἀρνοῦνται τὴν ἀνάσταση τῶν σωμάτων, προβάλλουν τό «Σήμερα θὰ εἶσαι μαζί μου στὸν παράδεισο» (Λουκ. 23, 43), λέγοντας ὅτι οἱ ψυχὲς ἀπολαμβάνουν τίς ἀμοιβὲς χωρὶς τὰ σώματα. Γιατὶ ὁ ληστής, λέγουν, μπῆκε στὸν παράδεισο χωρὶς τὸ σῶμα, καὶ εἶναι φανερόν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάσταση τῶν σωμάτων.

Ὡστόσο, ὅταν ἔπρεπε νὰ ἀγωνισθοῦμε, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ἰδρώτων τὸ δέχθηκε τὸ σῶμα, καὶ ὅταν ἔρχεται ὁ καιρὸς τοῦ στεφανώματος, στεφανώνεται μόνον ἡ ψυχὴ; Δὲν ἀκοῦς τὸν Παῦλο ποὺ λέγει: «Πρέπει νὰ παρουσιασθοῦμε στὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ λάβει ὁ καθένας τὴν ἀμοιβή του ἀνάλογα μὲ τὰ ὅσα ἔκανε μὲ τὸ σῶμα» (Β' Κορ. 5, 10), καὶ ὅτι «πρέπει τὸ θνητὸ αὐτὸ σῶμα νὰ ἐνδυθεῖ τὴν ἀθανασία»; (Α' Κορ. 15, 53).

Ὡστε λοιπὸν ὁ Κύριος, μιλῶντας γι' αὐτὸ ποὺ θὰ γινόταν ὀπωσδήποτε στὸ μέλλον, εἶπε στὸν ληστή: «Σήμερα κιόλας θὰ εἶσαι μαζί μου στὸν παράδεισο», ὅπως καὶ ἀλλοῦ λέγει: «Αὐτὸς ποὺ δὲν πιστεύει στὸν Υἱό, ἔχει ἤδη καταδικασθεῖ» (Ἰω. 3, 18). Ἄν καὶ βέβαια δὲν ἔχει ἀκόμη γίνεῖ ἡ ἀνάσταση οὔτε ἡ κόλαση. Πῶς λοιπὸν ἔχει καταδικασθεῖ; Ὀπωσδήποτε ἀπὸ τίς ἀμαρτίες του. Καὶ ἀλλοῦ πάλι: «Αὐτὸς ποὺ πι-

στεύει στὸν Υἱὸ ἔχει μεταβεῖ ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν ζωὴ» (πρβλ. Ἰω. 5, 24). Δὲν εἶπε θὰ μεταβεῖ, ἀλλὰ ἔχει κιόλας μεταβεῖ, ἀναφέροντας ὡς γενόμενα αὐτὰ ποὺ ἀναντίρρητα πρόκειται νὰ συμβοῦν στὸ μέλλον.

Ἔτσι καὶ στὸν ληστὴ προεῖπε αὐτὸ ποὺ ὀπωσδήποτε θὰ γινόταν. Ἄλλωστε καὶ οἱ ἱατροὶ ὅταν δοῦν κάποιον ποὺ δὲν ἔχει ἐλπίδες νὰ ζήσει, λέγουν: ἔχει ἤδη πεθάνει, εἶναι νεκρός, ἂν καὶ τὸν βλέπουν ἀκόμη νὰ ἀναπνέει. Καὶ ὅπως ἐκεῖνος δὲν ἔχει ἐλπίδα σωτηρίας καὶ ἔχει πεθάνει γιὰ τοὺς ἱατρούς, ἔτσι καὶ ὁ ληστής ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ἡ πιθανότητα νὰ ἐπιστρέψει στὴν ἀπώλεια, εἰσῆλθε στὸν παράδεισο μὲ τὴν ἀπόφαση, ἀλλὰ ὄχι πραγματικά.

Ἔτσι καὶ ὁ Ἀδὰμ ἄκουσε: «Τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ φάτε ἀπὸ τὸ δένδρο, θὰ πεθάνετε» (Γεν. 2, 17). Ὅχι βέβαια ὅτι πέθανε τὴν ἡμέρα αὐτή, γιατί ἔζησε ἐννιακόσια τριάντα χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Πῶς λοιπὸν ὁ Θεὸς εἶπε ὅτι, «Αὐτὴ τὴν ἡμέρα θὰ πεθάνετε;». Ἐννοοῦσε τὴν ἀπόφαση, καὶ ὄχι τὴν πραγματοποίηση.

Ἔτσι λοιπὸν νὰ ἐννοεῖς καὶ αὐτὰ ποὺ εἰπώθηκαν γιὰ τὸν ληστὴ, ἀφοῦ δὲν ἦταν ἀκόμη ὁ καιρὸς τῆς ἀνταποδόσεως. Διότι ὁ Ἀπόστολος λέγει

γιὰ τοὺς δικαίους: «Ὅλοι αὐτοί, ἂν καὶ εἶχαν καλὴ μαρτυρία γιὰ τὴν πίστη τους, δὲν ἔλαβαν ὅ,τι τοὺς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός, ἐπειδὴ γιὰ μᾶς προέβλεψε κάτι καλύτερο, γιὰ νὰ μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι στὴν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς» (Ἑβρ. 11, 39-40).

Ἐρώτηση 150ή: Πῶς πρέπει νὰ ἐννοοῦμε τό, «Αὐτὸς ποὺ ἔχει ἰμάτιο νὰ τὸ πουλήσει καὶ νὰ ἀγοράσει μαχαίρι;»

Ἀπάντηση:

Θέλοντας ὁ Κύριος νὰ κάνει γνωστὴ στοὺς ἀποστόλους τὴν ἐναντίον του ἐπίθεση τῶν Ἰουδαίων, τὴν δήλωσε μὲ τὸν συμβολισμό τοῦ μαχαίριου. Γιατί, ἀφοῦ εἶπε «ἄς ἀγοράσει μαχαίρι» (Λουκ. 22, 36), πρόσθεσε: «διότι πρέπει νὰ ἐκπληρωθοῦν ὅσα εἶναι γραμμένα γιὰ μένα, δηλαδή, Συναριθμήθηκε μετὰ τῶν ἀνόμων» (Λουκ. 22, 37). Ὡστε λοιπὸν οὔτε τὸ ἀποσιώπησε τελείως, γιὰ νὰ μὴν ταραχθοῦν μὲ τὴν ξαφνικὴ ἔφοδο,

Διηγήσεις Μετανοίας

Θαυμαστά περιστατικά από τὸν Γέροντα Χρυσάνθο Βρέτταρο (†1981)

ΗΜΟΥΝΑ ένα βραδάκι στο Γέροντα και εκεί που καθόταν παραμιλούσε και έλεγε συχνά:

–Σκυλάραπα, δὲν θὰ σοῦ περάσει!

“Υστερα ἀπὸ καμμιά μισή ὥρα, βλέπω μιά κοπέλα νὰ ἔρχεται δειλά και νὰ ρωτᾶει:

–“Ὁ π. Χρυσάνθος εἶναι ἐδῶ;

–“Ἐλα, κόρη μου, και σὲ περιμένα. Πόση ὥρα κάνεις βόλτες ἀπ’ ἔξω;

–Μιάμιση μὲ δύο ὥρες.

Ξεκίνησε νὰ λέει τι τῆς συνέβη και ὁ Γέροντας τῆς ἔλεγε:

–Μέσα θὰ τὰ πεις.

–“Ὁχι, αὐτὸ θὰ τὸ πῶ τώρα.

–“Ὁχι, μέσα θὰ τὰ πεις.

–“Ὁχι, συγχωρέστε με, αὐτὸ θὰ τὸ πῶ τώρα.

Αὐτὴ ἡ κοπέλα ἦταν πόρνη και σκεφτόταν νὰ φουντᾶρει. Και ἐκεῖ που τὸ σκεφτόταν παρουσιάζεται μιά μαυροφόρα γυναίκα και τῆς λέει:

–Θὰ πᾶς στὸ τάδε μέρος. Θὰ βρεῖς τὸν π. Χρυσάνθο και ἐκεῖνος θὰ σὲ βοηθήσει. Θὰ σοῦ πει τι νὰ κάνεις.

Τὰ ὑπόλοιπα τὰ εἶπανε μέσα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι αὐτὴ ἔγινε Καλόγρια στὴν Πάρνηθα. Ἐξῆσε περίπου ἕνα χρόνο στὸ Μοναστήρι και κοιμήθηκε ὀσιακά. Εἶχα πάει στὴν κηδεῖα τῆς.

“Ἐνα βράδυ, μὲ εἶχε στείλει νὰ πάω μιά Καλόγρια στὸν Πειραιᾶ, στὴ Νεάπολη. Ἐγὼ τὸν Πειραιᾶ δὲν τὸν ξέρω καλά και χάθηκα.

Μοῦ εἶχε πει ὁ Γέροντας:

–“Ὅταν τελειώσεις μὲ τὴν Καλογριά, νᾶρθεις ἐδῶ.

Εἶχε πάει 12 ἡ ὥρα, ἀλλὰ ἐγὼ ἔπρεπε νὰ κάνω ὑπακοή και νὰ πάω. Ὅταν γύρισα, τὸν εἶδα νὰ περιμένει ἔξω στὸ δρόμο καθισμένος στὸ скаμνάκι. Μόλις τὸν εἶδα τοῦ λέω:

–Γέροντα, ἐδῶ κάθεστε;

–“Ἐλα βρὲ γιόκα μου, ἀνησυχῶ. Εἶσαι καλά; Τοῦ λέω:

–Καλά, Γέροντα, ἔτσι κι ἔτσι μοῦ συνέβη.

Ξαφνικά ἄρχισε νὰ χτυπᾶει τὰ χέρια του στὰ πόδια και νὰ λέει:

–“Ἄκου, βρὲ γιόκα, πῶς τὸ ἀνέχεται ὁ Θεός; Ἐρεῖς τί εἶναι νὰ ἴναι Χριστιανὸς ἄνθρωπος και νὰ λέει σαπρόλογα; Πῶς τὸν ἀνέχεται ὁ Θεός; Αὐτὸ διερωτῶμαι!

Τοῦ λέω:

–Κι ἐγὼ, Γέροντα, λέω σαπρόλογα.

–Πέστο, βρὲ εὐλογημένε, που δὲν τό ἴχεις πει ποτὲ στὴ ζωὴ σου!...

Γέροντας Χρυσάνθος 1895-1981: «Διηγῶνται γιὰ τὸν Γέροντα», ἄ.χ., 1. Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Μῶλος Λοκρίδος, σελ. 78-79.

← οὔτε πάλι τοὺς τὴν ἔκανε τελείως γνωστή, γιὰ νὰ μὴν κυριευθοῦν ἀπὸ κάποια δειλιά. Και ὅταν οἱ μαθητὲς εἶπαν, «νά, ἐδῶ ὑπάρχουν δύο μαχαίρια», χωρὶς νὰ ἔχουν καταλάβει τὸ λεχθέν, αὐτὸς ἀπάντησε: «εἶναι ἀρκετά» (Λουκ. 22, 38).

Ἄν και βέβαια δὲν ἦταν ἀρκετά. Γιατί, ἂν ἤθελε αὐτοὶ νὰ χρησιμοποιήσουν ἀνθρώπινη βία, δὲν ἔφταναν οὔτε και ἕκατὸ μαχαίρια ἂν ὑπῆρχαν. Ἐὰν πάλι δὲν

ἤθελε αὐτό, τότε και τὰ δύο ἦταν περιττά. Και ὅμως, δὲν διέλυσε τὸ αἴνιγμα. Αὐτὸ ἄλλωστε φαίνεται νὰ τὸ κάνει σὲ πολλές περιπτώσεις. Ὅταν δηλαδὴ δὲν καταλαβαίνουν αὐτὸ που εἶπε, τὸ παρατρέχει και ἀφήνει μὲ τὴν ἔκβαση τῶν πραγμάτων νὰ κατανοηθοῦν αὐτὰ που ἐλέχθησαν, ὅπως κα ἴσταν εἶπε: «γκρεμίστε τὸν ναὸ τοῦτο» (Ἰω. 2, 19).

([Ἁγίου] Αναστασίου τοῦ Σιναΐτου, «Ἐρωταποκρίσεις», Ἄπαντα τὰ ἔργα, Φιλοκαλία, τ. 13Γ, ἐκδ. ΕΠΕ, Θεσσαλονίκη 1998, σελ. 68-69, 72-75, 220-221, μὲ κάποιες τακτοποιήσεις στὴν ἀπόδοση).

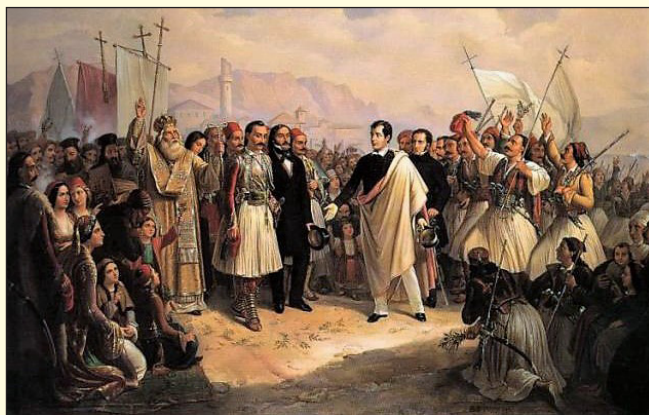
Στους άφανείς του 1821

Εύδοξια Αύγουστίνου, Φιλολόγος - Θεολόγος

Μέσα στην έθνική κατάνυξη που δημιουργεί ό έορτασμός για τά 200 χρόνια από τό 1821, όραματιζόμαστε νά αναδύονται από όλα τά σημεΐα του έλληνικού όρίζοντα οί άθάνατες σκιές τών στρατιωτικών και πολιτικών συντελεστών του ιεροϋ Άγώνα. Ό αντίλαλος τής ιστορίας έπαναλαμβάνει τά όνόματά τους κι ό άπόηχος τής θυσίας τους ξαναζωντανεύει τίς άνδραγαθίες τους.

Όλοι οί έπιφανείς, οί ένδοξοι, παρόντες στό αναστάσιμο προσκλητήριο τής έθνικής εύγνωμοσύνης. Τό νεοελληνικό λεύκωμα τών ήρώων και τών μαρτύρων τής έθνικής άνεξαρτησίας φαντάζει πλήρες! Σίγουρα δέν άπουσιάζει κανείς; Άπουσιάζει κάποιος. Ποιός; **Ό άγνωστος πολεμιστής!** Χρέος μας νά προσέλθουμε σήμερα, νά προσκυνήσουμε εύλαβικά τό άνεπίγραφο κενοτάφιο εκείνων που δικαιούνται τό πάν, γιατί άρκοϋνται στό τίποτε! Άλλωστε από τό άνώνυμο πλήθος του λαοϋ προήλθαν και οί έπώνυμοι, οί έξοχοι άντρες: άποτελοϋν σπλάχνο τών σπλάχνων του λαοϋ, νεϋρο τών νεύρων του, καρδιά τής καρδιάς του, ψυχή τής ψυχής του. Άν αυτό ισχύει για όλα τά έθνη, πολύ περισσότερο ισχύει για τήν Ελλάδα του 1821.

Άς θυμηθοϋμε τό Μεσολόγγι. Ποιός συνέθεσε τό άθάνατο έπος του, που είχε συνταράξει τήν οίκουμένη όλόκληρη; Η «Φρουρά!» Εκείνη δημιούργησε τούς «Ελεύθερους Πολιορκημένους». Μήπως τό Σούλι, τό Ζάλογγο δέν έπιβεβαιώνουν του λόγου τό ασφαλές; Διάσπαση του άτόμου υπήρξε ή έκρηξη τής Έπανάστασης του 1821 και πυρηνική ένέργεια ή έξάπλωσή της. Μέσα στην ιστορική αυτή αλήθεια μπορούμε νά προσμετρήσουμε τό μέγεθος και τήν αξία τής συμβολής τών άφανών ήρώων του 1821: νά συλλάβουμε τήν καθαρότητα του ήρωισμού τους, τήν άγνότητα τής θυσίας τους, τή μεγαλοσύνη τής άνωνυμίας τους.

Περίπου 23.500 άτομικοί φάκελοι άγωνιστών του 1821 φυλάσσονται στό Τμήμα Χειρογράφων και Ίστορικών Άρχείων τής Έθνικής μας Βιβλιοθήκης. Κάθε φάκελος έπισημειωμένος με ένα όνομα μοιάζει με ιερή κειμηλιοθήκη. Περιέχουν κυρίως αναφορές τών ιδίων ή τών απογόνων τους προς τήν άρτιγέννητη ελληνική πολιτεία. Με πειθαρχημένη εύλάβεια άπευθύνονται προς τήν Έπιτροπή Άγώνος και περιέχουν ύπομνήσεις ύπηρεσιών και διεκδικήσεις δικαιωμάτων, από τίς όποιες ποιός νά ξερει πόσες ικανοποιήθηκαν... «Είς τας Σκιές τών Άγνώστων Ηρώων» άπευθύνεται και ό ποιητής Άχιλλέας Παράσχος:

*«Ό ήρωες άγνώριστοι, πεσόντες είς τά σκότη!
έν ή μνήμη λησμονηή τήν έξοχον θυσίαν,
έκεϊ επάνω του Θεοϋ τό βλέμμα δέν ύπνώττει»*

.....

άν είσθε κάτω έσχατοι, επάνω είσθε πρώτοι!».

Άπό τό Λεύκωμα τών άφανών ήρώων στέκομαι ένδεικτικά σε κάποια όνόματα πολύ έπιγραμματικά:

Ό κύπριος Φιλόθεος Χατζής, έπίσκοπος Δημητσάνης από τό 1795, έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στην εκπαίδευση, ιδρύοντας ή ένισχύοντας σχολεία στην έπισκοπή του. Άπό τή στιγμή που μυήθηκε στη Φιλική Έταιρεία, δόθηκε όλοκληρωτικά στόν Άγώνα. Ό ίδιος μύησε στη Φιλική Έταιρεία μοναδικό φαινόμενο- όμαδικά όλόκληρο τόν πληθυσμό τής Δημητσάνης. Τό γεγονός αυτό συνέβαλε στό νά λειτουργήσουν στη Δημητσάνα οί περίφημοι «μπαρουτόμυλοι» τών άδελφών Νικολάου και Σπυρίδωνος Σπηλιωτοπούλου, που παρήγαγαν μεγάλες ποσότητες πυρίτιδας για τόν

Άγώνα. Η όλη έπιχείρηση κατασκευής και άποθήκευσης πυρίτιδας ήταν επικίνδυνη και γινόταν με κάθε μυστικότητα υπό τήν επίβλεψη του έπισκόπου. Στίς αρχές του 1821 ό Φιλόθεος προσκλήθηκε από τούς Τούρκους στην Τρίπολη, μαζί με άλλους

ιεράρχες τής Πελοποννήσου. Αύτους, μαζί και μέ προκρίτους, συνολικά 18 άτομα, οι Τούρκοι τούς συνέλαβαν στην Τρίπολη και τούς φυλάκισαν δέροντας όγκώδεις άλυσίδες στον λαιμό τους. Ο κύριος ιεράρχης, μή άντέχοντας τή σκληρότατη διαβίωση στή φυλακή, πέθανε έκεϊ μέσα (10 Σεπτεμβρίου 1821), λίγο πριν τήν άπελευθέρωση τής Τρίπολης.

Ηρωική μορφή του '21 ήταν ο καταγόμενος από τούς Παξούς Γεώργιος Άνεμογιάννης (1798-1821). Υπηρετούσε ως ναύτης στο πλοίο τής Μπουμπουλίνας «Οί Σύμμαχοι», τό όποιο συμμετείχε στον άποκλεισμό τής Ναυπάκτου και στην επίθεση έναντίον του φρουρίου της (25 Μαΐου 1821). Η επίθεση άπέτυχε και άποφασίστηκε ή πυρπόληση του τουρκικού στόλου πού βρισκόταν προστατευμένος κάτω από τό φρούριο τής Ναυπάκτου. Πρόθυμα προσφέρθηκε ο Άνεμογιάννης για τήν «πλοήγηση» του πυρπολικού. Παρά τήν άνδρεία πού έδειξε, ή έπιχείρηση άπέτυχε· οι Τούρκοι τόν συνέλαβαν και άρνήθηκαν νά τόν άνταλλάξουν μέ αιχμαλώτους τους ή χρήματα. Βρήκε φρικτό θάνατο μέ ανασκολοπισμό. Τό άψυχο σώμα του παρέμεινε για άρκετές μέρες στις έπάλξεις του φρουρίου για παραδειγματισμό και έκφοβισμό.

Άξίζει νά μνημονεύσουμε και μία γυναικεία μορφή. Η Άνδρονίκη Στάρκου, ώθούμενη από δυνατή άγάπη για τήν άνεξαρτησία τής πατρίδας, συμμετείχε στην πρώτη τακτική μάχη πού δόθηκε στον Μοριά, όταν ο Κολοκοτρώνης, στίς όχθες του Ρουφιά, έπιτέθηκε στους κατοίκους του Φαναρίου και τής Καρύταινας, πού είχαν πάρει τό μέρος των Τούρκων. Επίσης, πολέμησε στή μάχη του Βαλτεσίου. Κατά τή διάρκεια μιās ναυμαχίας μέ ναύαρχο τόν Μιαούλη, ή Άνδρονίκη είδε τά τουρκικά πλοία νά τρέπονται σέ φυγή. Δυστυχώς, σέ ένα από αυτά διέκρινε τόν γιό της, πού οδηγούσε τήν όθωμανική μοίρα. Ένωσε τόσο μεγάλη ντροπή, πού όρμησε σαν λυσσασμένη στή μάχη, γυρεύοντας τή λύτρωση στον θάνατο. Ήταν ο πόνος τής μάνας για τόν γιό της, πού έγινε προδότης.

Τή βρίσκουμε επίσης στίς έκστρατείες του 1825 και του 1826, στή μάχη των στενών τής Βέργας, όπου ο Ίμπραήμ κατατροπώθηκε από

τούς Μανιάτες. Τόν Ιούλιο του 1826 έντάχθηκε στον τακτικό στρατό του Φαβιέρου και πήρε μέρος στή μάχη στο Χαϊδάρι, όπου πληγώθηκε σοβαρά, αλλά τελικά σώθηκε. Τόν Αύγουστο του 1827 επέστρεψε στή Μάνη. "Ηθελε νά ξαναδει τό σπίτι της στο Οϊτύλο· έκεϊ

έμελλε νά συναντήσει τόν άλλαξοπιστήσαντα γιό της Νικόλα Στάρκο, ο όποιος είχε έπιθυμήσει τό σπίτι πού γεννήθηκε. Στο κάτωφλι του σπιτιού μάνα και γιός συναντιούνται. Όργισμένη ή μάνα καταριέται τόν γιό της: «Νά μή σέ ξαναδούν τά μάτια μου!». Και άφοϋ τίποτα πιά δέν τήν κρατούσε στή γή των προγόνων της, ή Άνδρονίκη -άπέφευγε νά χρησιμοποιεί τό έπώνυμό της λόγω του γιου της, άρχιπειρατή του Αιγαίου- συνέχισε τόν άγώνα για τήν έλευθερία τής Ελλάδας.

Αναμφισβήτητα, σήμερα, όλοι μαζί, έπιφανείς και άφανείς, μάς προσφέρουν τ' άθάνατο κρασί του '21. Κι αν οι έπιφανείς άπαιτούν από μας νά φωτιστούμε από τά έργα τους, οι άφανείς δέν άπαιτούν τίποτε άλλο παρά μόνον νά μήν άποκόψουμε τούς ψυχικούς μας δεσμούς από τήν ένδοξη άφετηρία τής νεότερης Ελλάδας, πού είναι τό 1821. Αύστηρό τό παράγγελμα του ύψηλου προσανατολισμού τους, νά μή λησμονούμε ποτέ ότι ή έθνική μας πορεία έκτυλίσσεται άπαρέγκλιτα στον άξονα πού χάραξε τό πύρινο σύνθημα τής Άγίας Λαύρας: «**Έλευθερία ή θάνατος!**».

(Ιστολόγιο «Ακτίνες», 5-4-2021).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ή Έορτή του Εύαγγελισμού και τής Έθνικής Έπετειού

Τήν Τετάρτη, 25-3/7-4-2021, Έορτή του Εύαγγελισμού τής Κυρίας Θεοτόκου και Έπέτειο των 200 ετών από τής ήρωϊκής Έπαναστάσεως των προγόνων μας του 1821 κατά του Τουρκικού ζυγού, τελέσθησαν έόρτιες Λειτουργίες και εύχαριστήριες τελετές σε Ναούς και Μονές τής Έκκλησίας μας, σύμφωνα με τα ισχύοντα μέτρα έκ τής έπιδημίας. Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος προεξήρχε τής Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στην Ήρα Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Αθικίων Κορινθίας.

Στόν πανηγυρίζοντα ιστορικό Ναό τής Εύαγγελιστρίας στο Καραβά Πειραιώς, ό Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προεξήρχε τόσο του Μ. Έσπερινού τής παραμονής, όσο και τής έορτίου Θ. Λειτουργίας, έκφωνήσας έόρτιο λόγο.

Στόν επίσης πανηγυρίζοντα ιστορικό Ναό τής Εύαγγελιστρίας στην Θήβα, του Μ. Έσπερινού τής παραμονής και τής Θ. Λειτουργίας προεξήρχε ό Σεβ. Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ό οποίος έκφώνησε έόρτιο λόγο για τήν διπλή Έπέτειο και τέλεσε Έπιμνημόσυνη Δέση για τούς ήρωϊκώς πεσόντας αγωνιστάς τής Έλευθερίας τής Πατρίδος μας.

Στήν κωμόπολη τής Στυλίδος στην Φθιώτιδα πανηγύρισε ό Ναός τής Εύαγγελιστρίας, όπου των ιερών Ακολουθιών και τής Θ. Λειτουργίας προέστη ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος. Έπρόκειτο για τήν πρώτη φορά που τέλεσε τήν Θ. Λειτουργία μετά τò άτύχημα αυτού του παρελθόντος Όκτωβρίου.

Στήν έορτάζουσα Ήρα Μονή του Εύαγγελισμού στο Λονδίνο, ό μεταβάς για τήν περίσταση εκεί Θεοφ. Έπίσκοπος Μεθώνης κ. Άμβρόσιος λειτούργησε μετά του επισκέπτη έκ Ρουμανίας Θεοφ. Έπισκόπου Σουτσάβας κ. Σωφρονίου.

Ή μεγάλη Θεομητορική Έορτή τιμήθηκε δεόντως και στην Ήρα Μονή Αγίων Κυπριανού και Ίουστίνης Φυλής Αττικής, όπου μετά τήν έόρτια Θ. Λειτουργία, προεξάρχοντας του Θεοφ. Έπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, τελέσθηκε Δοξολογία Εύχαριστήριος για τήν Έθνική μας Έπέτειο και Έπιμνημόσυνη Δέση για τούς θυσιασθέντας υπέρ Πίστewος και Πατρίδος.

Στους Ναούς τής Ήρας Αρχιεπισκοπής Αθηνών, με τήν εύχή του Μακαριωτάτου, τελέσθηκε με λαμπρότητα ή Θ. Λειτουργία και ή Δοξολογία για τήν Έπέτειο τής Έθνικής Παλιγγενεσίας.

Τέλος, στόν Ναό τής Εύαγγελιστρίας στην πόλη τής Χαλκίδος Εύβοίας τήν έόρτια Θ. Λειτουργία τέλεσε ό Ήρομ. π. Ειρηναίος.

Χειροτονία Διακόνου στην Άμερική

Την Κυριακή τών Βαΐων, 12/25-4-2021, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικής κ. Δημήτριος χειροτόνησε Διάκονο τὸν

Νικόλαο Λαγγῆ στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης στὴν Ἀστόρια τῆς Νέας Ὠρκῆς τῶν Η.Π.Α.. Ὁ νέος Διάκονος πρόκειται νὰ ὑπηρετῆσει στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Φιλάρτου στὴν Νότια Καρολίνα.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Την Πέμπτη τῆς Διακαινησίμου, 23-4/6-5-2021, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, πανηγύρισαν πολλοὶ ἐορτάζοντες Ναοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας. Στὸν Πειραιᾶ τελέσθηκε τὴν παραμονὴ ὁ ἐόρτιος Ἑσπερινὸς τοῦ ὁμωνύμου Ναοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γεροντίου, ὁ ὁποῖος ἀνήμερα τὸ πρωὶ τέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα Ναὸ τοῦ Ἁγίου στὸ Κερασίει, κηρύξας τὸν θεῖο λόγο.

Στὴν Θέρμη Θεσσαλονίκης στὸν πανηγυρίζοντα Ναὸ χοροστάτησε ἀφ' ἐσπέρας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης

κ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος λειτούργησε ἀνήμερα στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ στὴν Κατερίνη, ἐκφωνήσας ἐορτίους λόγους. Ἐπίσης, ἱερατικὲς Λειτουργίες τελέσθηκαν στοὺς ἐορτάζοντες Ναοὺς Θεσσαλονίκης καὶ Ἁγίου Πνεύματος Σερρών.

Στὴν ἐορτάζουσα Μονὴ στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο Φαρσάλων, στὸν Ἑσπερινὸ ἦσαν οἱ ἐορτάζοντες Πρωτ/ροὶ π. Γεώργιος Κεπάπογλου, ὁ ὁποῖος τέλεσε ἀνήμερα καὶ τὴν Θ. Λειτουργία, καὶ π. Γεώργιος Κοντοθανάσης ἀπὸ τὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Λαρίσης.

Στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ στὴν Κάρυστο, λειτούργησε ὁ Ἀρχμ. π. Θεοδόσιος, Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς.

Στοὺς ἐορτάζοντες Ναοὺς Θρακομακεδόνων καὶ Ἄνω Λιοσιῶν Ἀττικῆς λειτούργησαν ἀντιστοίχως Κληρικοὶ τῆς τοπικῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Την Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 24-4/7-5-2021, ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς Θεοτόκου, πανηγύρισε ἡ Ἱερά Μονὴ Παναγίας Κοσμοσώτειρας στὸ Κρυονέρι Ἀττικῆς, ὅπου στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ καὶ Γέροντας τῆς Μονῆς, ὁ ὁποῖος λειτούργησε τὸ πρωὶ τῆς κυρίως ἐορτῆς μὲ τοὺς Ἀδελφοὺς Κληρικοὺς τῆς Μονῆς καὶ ἄλλους Ἱερεῖς τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως, παρέστη δὲ καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

Στήν Ἱερὰ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς στὸν Ριζόμυλο τοῦ Βελεστίνου τελέσθηκε Ἄγρυπνία, στήν ὁποία προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Ὁσιώτ. Ἱερομ. π. Ἀρσένιο Τσιότρα καὶ τοὺς Αἰδ. Πρεσβυτέρους π. Κωνσταντῖνο Σωτηριάδη καὶ π. Γεώργιο Μπουχάους.

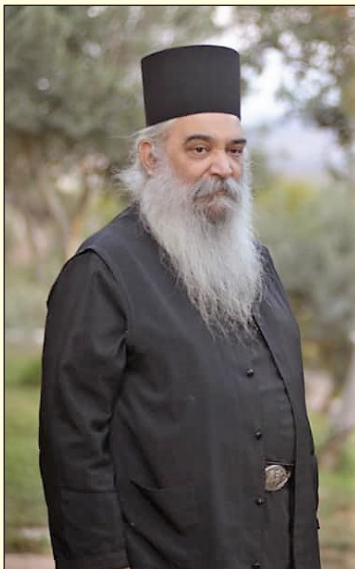
Στήν δὲ ἐορτάζουσα Ἱερὰ Μονὴ στήν Πάτρα τελέσθηκε ἱερατικὸ συλλεῖτουργο, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου, προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Χριστοδούλου.

Χειροτονία Διακόνου στήν Δράμα

Τὸ Σάββατο τῆς Δικαιησίμου, 25-4/8-5-2021, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος προέβη στήν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Μεγαλοσχήμου Μοναχοῦ π. Ἰὼβ στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στήν Δράμα. Στήν Θ. Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὁ Ἀρχιμ. π. Παφνούτιος καὶ ὁ Αἰδ. π. Εὐστράτιος, μὲ τὴν συμμετοχὴ καὶ τοῦ Ὑποδιακόνου π. Χριστοδούλου. Στήν κατασκευαστικὴ καὶ χαρμόσυνη μυστηριακὴ τελετὴ παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοὶ τηρουμένων τῶν ἰσχυόντων μέτρων ἐκ τῆς ἐπιδημίας.

Ἐκδημία π. Εὐθυμίου Δανηλάτου

ΤΗΝ Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων, 8/21-4-2021, ἐκοιμήθη κατόπιν ἀσθενείας σὲ νοσοκομεῖο ὅπου νοσηλευόταν ὁ Ἀρχιμ. π. Εὐθύμιος Δανηλάτος, Ἀγιορείτης, ἡ δὲ Ἐξόδιος Ἀκολουθία του ἐψάλη τὴν ἐπομένη στὸ Ἱ. Κελλίον τῶν Ἁγίων τριῶν Ὁσιομαρτύρων στήν Σκήτη Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τόπο τῆς μετανοίας του ἀπὸ τὴν νεότητά του, ὅπου καὶ ἐτάφη.

Ἐξόδιος Ἀκολουθία του ἐψάλη καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ Κληρικῶν του στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Μηνᾶ Βιλιῶν Ἀττικῆς, ὅπου ὁ μεταστάς π. Εὐθύμιος ὑπηρετήσε ἐφημεριακῶς ἐπὶ 40ετίαν. Παράλληλα, ἐξυπηρετοῦσε πνευματικὰ Μονῆς καὶ Ναοὺς στήν περιοχή κυρίως τῆς Ἀττικῆς καὶ ἦταν γνωστός εὐρύτερα στὸ Ποίμνιο τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν θυσιαστικὴ του διακονία. Εἶχε χειροτονηθεῖ ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κυροῦ Ἀκακίου.

Εἶθε ὁ Κύριός μας νὰ ἀναπαύει τὴν ψυχὴ του ἐν σκηναῖς Δικαίων!

«Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις;»

Αγίου Μητροπολίτου Φιλαρέτου τής Ρωσικής Διασποράς († 1985)

Η Αγία Έκκλησία μᾶς υποδεικνύει ὅτι στὸν Μεγάλον Κανόνα τῆς Μετανοίας, τὸ κεντρικὸ τοῦ σημεῖο εἶναι τὸ Κοντάκιο, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει μὲ τοὺς λόγους: «Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις; Τὸ τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι...».

Ποῖός λέγει τοῦτο; Ὁ συγγραφέας τοῦ Κανόνος ὁμιλεῖ στὸν ἴδιο τοῦ τὸν ἑαυτό. Καὶ αὐτὸς ἦταν ἓνας μέγας Ἱεράρχης, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους Ἁγίους τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, γνωστὸς γιὰ τὴν σοφία του καὶ τὴν εὐλαβὴ ἀσκητικὴ του ζωὴ. Εἶναι ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἡ Ἐκκλησία καλεῖ «ἐπίγειο ἄγγελο καὶ οὐράνιο ἄνθρωπο». Αὐτὸς εἶναι ποὺ λέγει στὸν ἑαυτό του: «Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις;».

Πράγματι, ἡ ψυχή μας κοιμᾶται... Ἀκόμη καὶ τώρα, στὰ χρόνια μας, εἰδικὰ ὅταν ὁ κόσμος ταρακουνιέται ἀπὸ κάθε εἶδους θλίψεις, φοβερὲς ἐφιαλτικὲς καταστάσεις, κι ὅμως ἡ ἀνθρωπότητα πνευματικὰ κοιμᾶται! Βέβαια, ὑπάρχει μεγάλη συζήτηση σχετικὰ μὲ ὅλες αὐτὲς τὶς καταστάσεις, γιὰ τὶς στρατιωτικὲς ἐπεμβάσεις, γιὰ τὶς ἐπαναστατικὲς ἐνέργειες, γιὰ ὅλα τὰ εἶδη τῶν πραγμάτων αὐτῶν. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ἔχει προειδοποιήσει γι' αὐτὰ λέγοντας: «μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε (νὰ μὴν φοβηθεῖτε)· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶ τὸ τέλος» (Ματθ. 24:6).

Ὅταν ἀκοῦτε τοὺς λόγους τοῦ Κανόνος αὐτοῦ Μετανοίας τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, πρῶτα ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ ἀναρωτιέσθε: τί χρειάζεται νὰ κάνουμε; Ἄν ἓνας ἄνθρωπος πρόκειται νὰ ὑπακούσει στὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἡ ζωὴ του χρειάζεται νὰ εἶναι ἐντελῶς γεμάτη ἀπὸ ἓνα διαφορετικὸ περιεχόμενον. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσφέρει αὐτὲς τὶς βαθιές, συγκινητικὲς Σαρακοστιανὲς προσευχὲς, ὥστε νὰ κοιτάξουμε βαθύτερα μέσα στὶς ψυχὲς μας καὶ νὰ δοῦμε τί ὑπάρχει ἐκεῖ. Ὅμως, οἱ ψυχὲς κοιμοῦνται!... Σὲ τοῦτο ἐγκεῖται ἡ θλίψη μας καὶ ἡ κακοδαιμονία μας!

Θυμηθεῖτε τί λέγουμε στὴν θαυμάσια προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου: «Κύριε καὶ Δέσποτα... δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα!» Διότι δὲν τὰ βλέπω, ἡ ψυχή μου κοιμᾶται, εἶναι σὲ λήθαργο καὶ ἔτσι ἀδυνατῶ νὰ δῶ τὰ πταίσματά μου, ὅπως θὰ ἔπρεπε. Πῶς θὰ μετανοήσω γι' αὐτά;!

Γι' αὐτὸ εἶναι λοιπὸν, ἐπαναλαμβάνω, ποὺ πρέπει νὰ συγκεντρωθοῦμε περισσότερο τὶς ἡμέρες αὐτὲς, ἀξιολογῶντας τὴν ζωὴ μας καὶ τὸ περιεχόμενό της μὲ τὸ αὐστηρὸ εὐαγγελικὸ μέτρο, καὶ ὄχι μὲ κάτι ἄλλο. Ἄν ὁ Χριστιανὸς προσεγγίσει τὸν ἀγῶνα του καὶ τὸ ἔργο τῆς μετανοίας καὶ προσευχῆς μὲ τὸν τρόπο αὐτό, τότε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θὰ μπορέσει νὰ κατορθώσει κάποια πνευματικὴ σπορὰ στὴν καρδιά καὶ τὴν ψυχή του, καὶ τότε ὁ χρόνος τῆς μετανοίας του δὲν θὰ εἶναι ἄχρηστος καὶ χαμένος γι' αὐτόν, ἀλλὰ θὰ ἀποδώσει σίγουρα καρποὺς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ὁ Κύριος ἀναμένει ἀπὸ αὐτόν καὶ ποὺ ἡ Ἐκκλησία τὸν προτρέπει. Ἀμήν.

Αγίου Φιλαρέτου (Βοζνεσένσκι), Κηρύγματα, σελ. 43-44 (μετάφραση ἀπὸ τὰ ἀγγλικά).

Γαστριμαργία

Ὅπως τὸ νὰ τρώγει κανεὶς ὅταν χρειάζεται καὶ μὲ μέτρο, παρέχει μεγάλη ὠφέλεια καὶ στὴν ὑγεία τοῦ σώματος καὶ στὴν ὅλη κατάσταση τῆς ψυχῆς, ἔτσι πάλι ἡ ἀμετρία στὸ φαγητὸ βλάπτει τὸν ἄνθρωπο καὶ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ. Γιατὶ ἡ πολυφαγία καὶ ἡ μέθη παραλύει τὴν δύναμη τοῦ σώματος καὶ βλάπτει τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς.

(Ι. Χρυσόστομος, ἀπὸ τὴν «Κατήχησιν Ε'»)

Ο Άγιος Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος καὶ θαυματουργός

...Ο Άγιος Γεώργιος κατ' ἑξοχὴν ὑπέμεινε καρτερικὰ τὰ μαρτύρια τοῦ τροχοῦ, τοῦ λογχοῦ, τῶν θανάσιμων φαρμάκων, τῆς ἀσβέστου, τοῦ ξυλοδαρμοῦ, τῆς φυλακῆς ἀλλὰ καὶ κάθε στέρηση καὶ κακουχία ἀντὶ τῶν τιμῶν καὶ τῆς ἐγκόσμιας δόξας, διότι ἡ καρδιά του καταυγαζόταν ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Γνώριζε καλὰ ὅτι, «οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν ἀποκαλυφθῆναι δόξαν» (Ρωμ. 8, 18). Στὸν Άγιο Γεώργιο ἀποδόθηκε τὸ προσωνύμιο «Μεγαλομάρτυς» καὶ τιμᾶται ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς ὅλων τῶν αἰώνων, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀλλόθρησκοι μωαμεθανοὶ σέβονται τὸν Άγιο, ἐπικαλούμενοι τὴ βοήθειά του μέχρι σήμερα. Ἀκόμη καὶ ὁλόκληρη χώρα, ἡ Γεωργία, φέρει τὸ ὄνομά του.

Στὴν ἐκκλησιαστικὴ γραμματολογία σῶζονται πολλοὶ ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι, καὶ πάμπολα θαύματα ἀναφέρονται γιὰ τὸν Άγιο Γεώργιο πὺ συντάχθηκαν, ἐκφωνήθηκαν καὶ συνέβησαν σὲ διάφορες ἐποχὲς καὶ περιστάσεις.

Στὸν Πόντο ὑπῆρχε ἡ φημισμένη Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Περιστερεῶτα. Ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα τοῦ Μεγαλομάρτυρος προσήλκυε ὅλους τοὺς Ποντίους ὡς μαγνήτης καὶ ἦτο ἡ παρηγορία τους. Τὸ ξακουστὸ καὶ περίλαμπρο Μοναστήρι διαλύθηκε στὶς 17 Ἰανουαρίου 1923, ὅταν κατέφθασε σ' αὐτὸ Τουρκικὸ τάγμα στρατοῦ, τὸ ὁποῖο ἐξεδίωξε τοὺς Πατέρας. Ἡ εἰκόνα εἶναι μαρμάρινη καὶ εἰκονίζει ἔφιππο τὸν Άγιο Γεώργιο, ἔχοντα χρυσὸ φωτοστέφανο. Στὸ κάτω μέρος ἔχει τὴν ἐξῆς ἐπιγραφή: «...ἡ λιθίνη αὕτη κλίμαξ ἀνεκαινίσθη, ὑπὸ τοῦ αἰδ. ἡγ. Ἰωαννικίου τοῦ Τραπεζουντίου τὸ 1846». Ἡ εἰκόνα, ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τις γνωματεύσεις τῶν ἀρχαιολόγων ἀνάγεται στὸν 9 μ.Χ. αἰῶνα, μεταφέρθηκε στὴν Ἑλλάδα καὶ στὶς 24-8-1969 ἐνθρονίσθηκε σὲ νέο Ναὸ πὺ ἐκτίσθη ἡ πίστη τῶν Ποντίων στὸ Ροδοχώρι Ναούσης.

Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ξενοφῶντος Ἁγίου Ὁρους ὑπάρχει μιὰ μεγάλη εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἡ ὁποία κατὰ τὴν παράδοση ἔφθασε πλέοντας στὴν παραλία. Στὸ σημεῖο τῆς ἀκτῆς (ὅπου προσάραξε ἡ ἅγια εἰκόνα) ἀναβλύζει ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα ἰαματικὸ ἁγίασμα.

Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ζωγράφου Ἁγίου Ὁρους (Βουλγάρικο) ὑπάρχουν τρεῖς θαυματουργὲς εἰκόνες, μιὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ τοῦ ἡγεμόνα τῆς Μολδοβλαχίας Στεφάνου, πὺ στὸν ὕπνο του εἶδε τὸν Άγιο Γεώργιο λουσμένο σὲ φῶς καὶ τοῦ λέγει: «Πάρε θάρρος καὶ μὴ φοβᾶσαι τὸ πλῆθος τῶν ἀντιπάλων σου, θὰ τοὺς νικήσεις. Μετὰ τὴν νίκη σου θέλω νὰ βοηθήσεις στὴν ἀνακαίνιση τῆς Μονῆς μου· ὀνομάζεται Ζωγράφου καὶ εἶναι στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ θέλω νὰ ἀφιερῶσεις τὴν εἰκόνα μου πὺ ἔχεις». Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παντοκράτορος Ἁγίου Ὁρους φυλάσσεται ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου «τοῦ Φανερωμένου». Ἡ προσωνυμία «Φανερωμένος» δόθηκε στὸν Άγιο μετὰ ἀπὸ θαῦμα πὺ ἐγένετο τὸ 1821.

Ὁ Άγιος Γεώργιος μὲ τὴν πίστη του στὸν Χριστὸ μέχρι θανάτου, διδάσκει πίστη καὶ γενναιότητα καὶ μὲ τις θαυματουργὲς εἰκόνες του καὶ τὰ ἄπειρα θαύματά του προσφέρει αἰσιοδοξία καὶ ἐλπίδα καὶ καλεῖ ὅλους, ὅσοι τὸν τιμοῦμε, νὰ τὸν μιμούμεθα, καθ' ὅτι «τιμὴ Ἁγίου μίμησις ἐστὶν Ἁγίου».

